

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

C ante VM & VN

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

genere proferi de re: vt iſdem autē: intelligit nō comestibili: vt est crusta metalli: ligni: glaciei: dicente etiā geor. Virg. Concreſcūt ſubitæ cur- renti in flumine cruſtæ. Sed hæc traditio nō ſp obſeruata eſt. Vnde Varro de lingua latina ait Cruſtulum a cruſta pultis: eo q̄ vt coriū exuriſt cruſta dicta. Quare nihil diſſerre dixerim cru- ſtum ptuleris aut cruſtā: & ab his diminutiue cruſtulum aut cruſtulā. Hiero. in Exodo capi. xxix. Tolle panes azymos: & cruſtulam abſq̄ fermento. Hora. ſer. xiiij. Sunt quorū igneū no- na tñ cruſtula p̄mit. Idē Hora. i. Pueris olim dant cruſtula blandi Doctores. Iuue. Nos cola- phum incutimus lambenti cruſtula ſeruo.

Cruſtula. Require in diſtione Cruſta.

Cruſtulum. Ibidem.

Cruſtum. Ibidem.
Cruſtam maſcu. q̄ ſcemi. gen. eſt: teſtibz Capro: Probo: Pompeio. Vñ eſt illud Grachi. Dignus fuit q̄ malo cruce periret. Et Apoſtolus ad Ga- latas ait. Mihi autē abſit gloriari niſi in cruce do- mini noſtri Ieſu Chriſti: per quē. ſ. cruce: mihi mūdus crucifixus eſt: quod imperiti eccleſiaſtici putant eſſe relatiuū vbis genitiui Ieſu Chriſti.

C ante VB VC & VD

Cuba lingua Tabinorū kētica vocat: a qua fit p̄ diminutionē cubiculū: auctore Pompe. quod Lau. lib. elega. improbat: cū in cubiculo cuba locata ſit. Verū (vt puro) melius Var. ſenſit: cū in li. de lingua latina ait. A cubatione cubiculū eſt: a ſeſſione ſediculū nō eſt: qui a nōnullis ma- ſcu. ge. cubiculus dicit. Eſt etiā cuba vrbs Indig- reſte Ptolemæo.

Cubiculū. Reg. i. dic. Cuba Cubiculus. Ibidē
Cubiti p̄ cubiti meſura neu. gen. eſt. Hiero. iñ contra aliorū conſuetudinē maſcu. gen. ptulit: quom lib. regū. iij. ca. vi. ait. Domus autē quā edificauit rex Salomon domino: habebat ſexa- ginta cubitos in longitudine & viginti cubitos in latitudine & triginta cubitos in altitudine. Cu- bitus autē p̄ accubitu q̄ritā declina. eſt maſ. gen.
Cubitus. Require in diſtione Cubitum.

Cubo cubas primæ format præteritū cubaui & quidē ſcđm analogiā: ſupinū q̄o cubatū. Hiero. i. Hezechiele ca. xix. Quare mater tua legna inter leones cubauit.

Cubus. Require in diſtione Cybus.

Cucuma. Require in diſtione Cucumer.

Cucumer & cucumis i recto declinari pōt: & cū exili vtrobiq̄ ſcribi: mediāq̄ ſyllabā tā cucu- mer q̄ cucumis corripit: & ſi Alexāder p̄duxe- rit dicens: Sed deme cucumer. Nec ab eo q̄ eſt amarus cucumis deducit: vt ridiculus ſomnia- uit Vgu. ſed auctore Varro. de lingua latina: a cruore dictus eſt: ita vt dicantur cucumeres: q̄ſi curuicumeres. Vir. in geor. Creſceret in ventrē cucumis: nec ſera comantē. Propertij. Ceruleus

cucumis: tumidoq̄ cucurbita ventre. Cucuma eadē ſcriptura genus eſt vaſis ænei.

Cucumis. Require in diſtione Cucumer.

Cudo cudiſ facit in præterito cuſi: teſtibz Chariffo: & Diome. At q̄o Prifcia. ſm quorundā opini- onē dicit q̄ facit cudi. Quod & Iuſtineri pōt au- ſtoritate Vir. ænei. i. ita dicentis. Ac primū ſili- eis ſcintillā excudit Achates. Vbi excudit præter- ti t̄pis eſt nō p̄ntis: quia aliud præteritū ſubiunxit ſq̄ ſuſcepit. Hæc opinionē ſecutus eſt Alexāder in regula: In ſi do vertit. Cuſi ergo & cudi i p̄to dicere poſſum⁹. Eſt autē cudere: tūdere fabricare ſculpere polire. & a cēdo deſcēdit. auctore Pōp.

C ante VI & VL

Cuias & cuiatis in recto dici pōt: teſte Prifcia. qd̄ & veteres (vt ait) ptulerūt. Vñ etiā Plau. ait in Pœnulo. Quid ſi cuiatis: vnde ſir: ne parſeris. Cuius cuiā cuium accentū ſup̄ cu ſylla. detinet: teſte Sergio i Donatū. Vir. in bucco. Dic mihi Damocra cuium pecus an Melibœi.

Cuiatis. Requ. in dicti. Cuias Cuius. Ibidē.

Culeolus. Reg. in dic. Coleus Culeola. Ibidem.

Culeus. Ibidem Culeolū. Ibidē.

Culullus. Ibidem.

Culigna cū exili & vnico l ſcribi. Nec a culeo deducit: vt Vgu. ſomniauit: ſed ab eo q̄ græci Κωλικα dicunt: vt ſcribit Feſtus. Gen⁹ e vaſis Caro. Culignā i ſœnogræco ponit: vt bñ oleat Culina: popina: coquina in vno ſc̄ato ab aucto- ribz vſurpan. Iuue. ſary. iij. Sequit ſua quemq̄ culina. Hora. in epiſto. Quæ tu pulchra putas: fornix tibi: & cuncta popina.

Culmen. Require in dicti. Columna.

Cultellū. Reg. in dic. Culter Cultellus. Ibidem
Culter huius tri. maſcu. gen. & cultrū neu. dedi- nari pōt. Vir. Supponit aliq̄ cultros. Feſtus clu- naculū cultrum eſt ſanguinariū. Culter format diminutiue cultellus: cultrū q̄o cultellum.

Cultrum. Require in diſtione Culter.

Culus cū vnico l ſcribi: & a Κωλο q̄ græci dicunt deriuat: nō autē ab eo qui eſt curruſ: quia ſcilicet per culū interiora diſcurrant: vt Pa- pias & Catholicon ſomniauerunt.

C ante VM & VN

Cuma. Require in diſtione Cumæ.

Cumanus. Ibidem.

Cumba. Require in diſtione Cymba.

Cumbo cumbis tertie coniuga. facit in præterito cubui: in ſupino cubitum.

Cumeus. Require in diſtione Cumæ.

Cumæ pluralis tñ nu. vrbs eſt Campanie: de q̄ Iuuen. meminit: quom ait: Laudo tñ vacuis q̄ ſedē ſigere: Cumis detinet: a q̄ ſit Cuman⁹ & cu- mæus cū æ diph. Vir. in buc. Vluma cumgi ve- nit iā carminis ætas. Cuma mæ vrbs ē Aeoliæ reſte Ptole. qua etā cumani vocati ſunt.

F iij

Cumera cū c exili scribit: vasis erat genus: teste Festo: qd' opertū in nuptijs ferebāt: in quo erāt nubent: vtenilia: quod aī Camikū appella-
bant. At vō Acron in Hora. Cumera inqt vas est ingens vimineū: in quo frumenta condunt: vē (vt pergit) cumeræ dicunt vasa sicilia: do-
lijū similia: vbi frumentū suum reponebāt agri colæ. Mō aut (vt idē auctor subdit) cumeræ di-
cunt vasa minora: quæ capiunt quinq; siue sex modios: quæ lingua Sabinorū trimodie vocāt Hora. Forte p angustā tenuis vulpecula rimā: Repserat in cumerā. Idē ser. i. Cur tua plus cu-
meris laudas granaria nostris. Hoc cumerum vas erat nuptiale sic dictū (vt scribit Festus) a si-
militudine cumeræ. Comerus cū c exili sequē te o: & vnico m arbutus est: & gen^o mori: teste Plinio lib. xv. natu. histo. Comata vrbs est Bri-
tanniæ prouinciæ: teste Prole.

Cumeræ. Require in dictione Cumera.

Cuna. Require in dictione Cunnus.

Cumerum. Requ. in dicti. Cumera.

Cuminum. Require in dicti. Cyminum.

Cunabula. Require in dictione Cunnus

Cuni. Ibidem

Cunæ. Ibidem.

Cuniculum. Ibidem.

Cuniculus. Ibidem.

Cunnus cū geminato n notū est vocabulū: dicē te in Priapea Virgi. Mens erat in cunno Penelo-
pea tuo: scilicet Vlissis. Cuniculus cum vnico n animal est lepori simile: cui subter fossa terra la-
tere solitū est. Vnde Marti. in Apophoreti ait: Gaudet i effossis habitare cuniculus antris. Est etia cuniculus foramen subterraneū: qd' & neu-
tro ge. cuniculū declinari pōt. Festus. Cuniculū inquit forame est sub terra occultū: & cū c exili oia hæc vocabula scribēda sunt. Cunæ & cuna-
bula in vno fcaro accipi pnt: & cū vnico n scri-
būt. Cuna etia cū vnico n paganorū dea vocat Cuni vrbs est Gedrosiæ puinciæ: teste Prole. & cū c exili p̄fate oēs dictiones scribi debent.

Cunto. Req. in dic. Contor Cuntor. Ibidem.

C ante VP & VR

Cupiditas & cupido in vno fcaro accipi pnt nisi qd' cupiditas (vt Marcel. tradit) leuior est q̄ cupi-
do: vñ p deo amoris Cupido mascu. gen. est. Cupio cupis tā quarta q̄ tertia cōiuga. declinari posse oñ dit Lucre. li. i. sic inquit: Naturæ pri-
mus terræ claustra cupiret. Nā & scdm q̄ritā cōiugati. format p̄m cupiui: supinū cupitū: pi-
sylla. p̄ducta. Qui. in Fastis. Mars videt hāc vi-
samq; cupit potiturq; cupita.

Cupressus. Require in dictione Cyparissus.

Cures. Require in dictione Curis.

Curetes. Ibidem.

Curis cū vnico r scribit. & lingua Sabinorū ha-
sia vocat: a qua Iuno Curitis cognominata est quia eandem hastā ferre putabant: auctoribus

Pompe. & Ser. Neca curro deriuat: vt Vgutio somniauit. Cures cū vnico r populi fuerunt sa-
binorū opulentissimi: de quibus meminit Vir. lib. ænei. ix. quom ait. Tatioq; seni: Curibusve feueris. Curetes cū vnico r populi fuerunt Cre-
tæ: quorū meminit Ouidi. lib. meta. iij. dicens. Largoq; sates Curetas ab imbri. Sunt & aliq eodem nomine populi Aetolis cōiucini: qui te-
ste Homero lib. Iliados. ix. cū ipsis Aetolis bel-
lum gessere. Alios scripsit Luca. feroces esse po-
pulos in Dalmatia: sic inquiens. Illic bellaci cō-
situs gente Curetum. Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Currus cū duplicato r car-
rum dicitur. & format p diminutionē curricu-
lus: testibus Festo & Prisciano: quinetia neutri generis curriculum: vt est apud Curtiū libro. viij. dicentē. Aliorū turbati equi: non in voragine modo lacunaq; sed etia in amnem præcipita-
uere curricula. Curriculū item neutri generis p paruo cursu ponitur: siue pro loco vbi curren-
di certamen exercetur: seu pro ipso tempore: vt scribit Seruius. Virgilius li. ænei. viij. Inde vbi prima quies medio iam noctis abactæ: Curri-
culo expulerant somnū: id est medio tempore. Declinat etia hic curriculum pro paruo cursu: teste Marcello. Curriculo significat id qd' cur-
sim: auctore Pompeio. Vnde Plautus ait. Licet vos abiq; curriculo: id est cursim. Curule cum vnico r scribitur: neutri generis. & curulis fce-
minini: cum primā corripit syllabam. Hora. in episto. Cui libet hic falces dabit eripietq; cu-
rule: hoc est currū. Curulis (vt tradit Gellius) sedes erat ex ebore: qua maiores magistratus vtebantur in curru. Curules etia cum vnico r: equi dicunt quadrigales: vel magistratus: qui curulibus vehebant: testibus Festo & Ser. Lu-
ca. etia primā syllabā corripuit: quom dixit li. iij. Prætor adest: vacuæq; loco cessere curules. Curula vrbs est Indiæ: teste Ptolemæo. Curru-
ca cū duplicato r auis est: quæ alienos pullos p prios putans nutrit & educat: de qua Iuue. la-
tyra. vi. Tu tibi tūc curruca places: & cū c exili omnes hæc dictiones scribuntur.

Curitis. Require in dictione Curis

Curriculum. Ibidem.

Curriculus. Ibidem.

Curriculo. Ibidem.

Curro facit in præterito cucurri: quod veteres cū curi dicebant. Composita cū curro quandoq; præteritū geminant: quādoq; non: teste Prisc. qd' etia auctoritatibus comprobauit. Vir. lib. ænei. iij. Decurrere iugis aliq de parte patentes: Transmittunt cursu campos. Liui. lib. xxij. ab vrbe condita. Qua cuiq; proximū fuit decurre-
runt. Cato contra Caiū Pisonē. Video hac tem-
pestate concurrisse omnes aduersarios. Teren. in Ecyra. Vna illaz interea propere p̄cucurrit.